

Forslag til folketingsbeslutning om en statslig bistandsfond.

Fremsat den 24. januar 1975 af *Erling Jensen (S)*, *Erling Dinesen (S)*, *Heinesen (S)*,
og *Anker Jørgensen (S)*.

Folketinget opfordrer regeringen til snarest at fremsætte lovforslag om en statslig bistandsfond, der gennem statsgarantier for lån, gennem direkte statslån eller gennem statslige investeringer kan bistå sunde og konkurrencedygtige virksomheder, hvis eksistens er af særlig betydning for erhverv og beskæftigelse, men som trues af virksomhedslukning på grund af en midlertidig likviditetskrise.

Bistandsfonden, hvis midler stilles til rådighed af statskassen, ledes af et bistandsråd, medens direktoratet for egnsudvikling fungerer som fondens sekretariat.

I bistandsrådet, der udpeges af handelsministeren, skal også arbejdsmarkedets parter, erhvervslivet og pengeinstitutterne være repræsenteret.

Bemærkninger til forslaget.

I disse måneder, hvor den samlede arbejdsløshed omfatter mere end 150.000 lønmodtagere, lukkes omkring 30 erhvervsvirksomheder hver måned.

Adskillige af disse virksomheder lukker ikke, fordi de mangler ordrer, eller fordi disse ordrer ikke er lønsomme, men hovedsagelig fordi de mangler den fornødne likviditet i en periode, hvor likviditetskravene gennem længere tid har været stærkt stigende.

Ved lukningen ophører et betydeligt antal arbejdspladser, hvis produktionsapparat realiseres, så de ikke siden kan reetableres, og i stedet for den produktion og den beskæftigelse, disse arbejdspladser skabte, sendes lønmodtagere direkte i arbejdsløshed fra virksomheder, der med en midlertidig likviditets-

bistand fra samfundets side havde været i stand til at fortsætte en konkurrencedygtig virksomhed.

Det forekommer derfor naturligt at anvende en del af de samfundsmidler, der ellers måtte udbetales som arbejdsløshedsbidrag, til ved en statslig långivning eller investering at sikre de konkurrencedygtige, men likviditetsramte virksomheders fortsatte eksistens.

Et råd af særligt sagkyndige må sikre, at samfundets midler anvendes netop på de virksomheder, hvis eksistens er af størst betydning for erhverv og beskæftigelse, og kun på virksomheder, der i øvrigt skønnes at være sunde og konkurrencedygtige, hvis den midlertidige likviditetskrise overvindes ved samfundets hjælp.